

Život umí být svině, dokáže tě lehce zlomit,
člověk musí být silnej, zatnout zuby nepovolit,
někdy není lehký hledat naději, vím že to bolí,
věř mi zase přijde jasnej den za tou černou nocí.
cesty osudu sou daný, jednou všechno skončí,
a je to těžký když ti zůstanou už jenom fotky,
připadáš si poraženě zoufalej a bez pomoci,
to víš že mi můžeš věřit, všechny noci nejdou propít,
budeš se ptát: "Proč já, fakt zrovna proč já?!" znova a pořád bu
deš se ptát ještě stokrát,
musíš se stím poprat, dostat se z hovna,
každej si svůj hořkej kalich musí vypít do dna.
Boží úmysl, slzy, bolest, city nejsou slabost, smrt není konec,
boží úmysli, slzy, bolest, poslední minuty a poslední zbohem.

Už vím jak to bolí vím jak to ničí,
když nesu nahrob kvítí cítím se být silný,
nosím hrdost v srdci sem hrdej prevít
vše špatný to dobrý zase spraví.

Přišlo rychle a já přesně věděl co přijde,
ztráta učitele sem na něj moc hrdej,
taky musím říc že to bylo hodně zlý,
dal my indicie, zahrál píseň musel jít,
chtěl sem popsát, ten dopat když,
se tvoje srdce musí porvat se ztrátou,
kterou zjistíš až za další čas,
Přišla vlna, já se snažil vtřebat ten dopat
silná rána...
přestal psát, poslouchat melodii, hlas,
byl to komat s kterým sem se jak chlap vypořádal sám,
děkuju že vás mám, oni ví nemusím jmenovat
bez vás bych prohlál nejtěší boj s peklem,
zvednul sem se jako bengař, takže jko co je?!
proti proudu, ustál kontak, neutek z boje,
sem voják pod palbou, můj život na bitevním poli"
ve finále posilenej stádem o tisíci koní.

Už vím jak to bolí vím jak to ničí,
když nesu nahrob kvítí cítím se být silný,
nosím hrdost v srdci sem hrdej prevít
vše špatný to dobrý to zase spraví.